

VECKOBLADET

39/40

Utkommer fredagar

1989 15:e årg.

Lösnummer 2 kr

Fredag 15 december

15 – 31 dec.

VB:s kalendarium över kulturarrangemang och andra offentliga tillställningar fortsätter i regel på sista sidan. Interna möten återfinns i mötesspalten på sista sidan.

BIO Södran I temaserien tyska kvinnliga regissörer: fred lörd sönd 18.30 och 21.00: "Tyskland bleka moder" en film av Helma Sanders-Brahms. Fr 15 år. Biljettpris 40:-.

NATTBIO kl 24 fred lörd "Vagabond" regi Agnès Varda, med Sandrine Bonnaire. Pris 35:-

MATINÉ sönd kl 14.00 "RÖDTIOTTARNA och TYRANNUS" regi Svend Johansen. 83 min. Modern saga. Entré 25:-

Mejeriet fred lörd 20.00 sönd 16.00: "Graucho & jag" med Jan Sigurd. Entré: 50:-. Lörd 21 Barrence Whitfield and the Savages. Fred 29/12 kl 19.00 Olympen: Alice Cooper

Kulturen öppet 12 - 16, utställningar: "Målningarnas anatomi", om material, teknik, bevaring och förfalskning. Sönd 14.00 Visning av med Bo Ossian Lindberg och Bengt Skans.

Fred 22/12 21-24 Jazz i serveringen.

Stadsteatern lörd 19.30 sönd 16.00 "Slaget vid Lepanto" (Malmö Stadsteater) handlar egentligen om Statens förhållande till Konsten.

Stadsbiblioteket torsd 10.00 sång, spel och skoj för barnen. Månd 2/1 kl10: Jubileumsåret inblåses av blåorkestern Röde Orm-kapellet.

Resa bland planeter Du som aldrig varit på planetariet i Stadsparken, gå dit på tisd 18.30: "Bland stjärnor och planeter", kl 20.00: "Vinterns stjärnhimmel".

LUKRIS (Kristna Studentrörelsen i Lund) är en ekumenisk studentförening. De har programkvällar varje torsdag på Kyrkogatan 4 (ovanpå bokhandeln Arken).

Amnesty International Tisd 17-19. Öppet hus på Magle st Kyrkog 6. Stormöte månd 8 jan. kl 19.00

ÖD JUL OCH ÖTT NYTT ÅR!

S-förhandlingar pågår:

Lund ska växa i Eslöv och Kävlinge!

Just nu används mycket energi åt att diskutera en översiktsplan om Lunds framtida utbyggnad. Dess mest uppmärksammade inslag är som bekant de nya stadsdelarna vid Arendala, Hardeberga och Tygelsjö. Men detta tycks vara spilld möda. Enligt nyhetstips som nått VB-redaktionen, och som bekräftats från initierat håll, pågår det nämligen förhandlingar mellan Lund, Eslöv och Kävlinge om att Lunds expansion i första hand ska riktas mot de orterna. Att man tror på en snabb överenskommelse visas av att Eslöv har avbrutit planeringen för en utbyggnad av Örtofta.

Men det är inte som kommunalpolitiker Claes Göran Jönsson och hans kolleger träffas utan än så länge som socialdemokrater. Det är när s-organisationerna på de tre orterna har enats som övriga partier och allmänheten kommer in i bilden, om vi får tro vår källa. VB har förgäves sökt Claes Göran Jönsson för en kommentar de senaste dagarna.

Det hela är alltså nytt och våra uppgifter är än så länge knappa. Men vi vill ändå ge två kommentarer som gäller dels innehållet i, dels formen för en sådan överenskommelse.

SDS berättade i söndags om en skylt som har ställts upp på Ideonområdet i Lund. På den gör de mellanskånska kommunerna Eslöv, Hörby och Hörö reklam för sig och uppmuntrar företag att flytta dit. Till orternas fördelar hör, enligt skylten, närheten till Lund och Malmö.

Alltså: flytta från Lund till Eslöv för det ligger så nära Lund! Den maximen ska tydligen inte bara gälla företag utan också vanliga bostadssökande invånare.

Vi ska inte trötta läsarna med att upprepa alla våra argument

Jullov och julnummer

När redaktören hade sitt första feriejobb i industrin, på det aningslösa 1950-talet, arbetades det halva julaftonen. Nu upplever vi hur julen tar större plats för varje år, och med den jullovet. VB avslutar i år hösten rekordartat tidigt. Ett tungt skäl är att redaktionen är sliten och faktiskt behöver en rejäl paus.

Men vi slutar med ett tolvsidigt dubbelnummer. Här har vi haft möjlighet att publicera något längre texter. Enligt vår tradition recenserar vi också ett antal aktuella böcker med mer eller mindre direkt anknytning till Lund.

Vi återkommer efter trettonhelgen. Då är det nytt årtionde i världen och nytt årtusende i Lund. Det blir mycket att spegla och kommentera här i VB.

för att Lund ska få växa. Vi nöjer oss med att upprepa vad Mårten Dunér skrev i en artikel nyligen, nämligen att det faktiskt är i Lund som lundaborna vill bo och att man inte lär kunna lura i dem att Stafanstorps (eller Eslöv) också är Lund. Människorna tänker inte bara i isokroner utan de ser även till ortens själ. Vi förnekar inte att Eslöv har en själ men den är rätt olik Lunds.

Här skall staden ligga!

I VB nr 1/89 intervjuade vi Claes Göran Jönsson och kom bl a in på den dåliga samordningen mellan de sydvästskånska kommunerna, SSKs svaghet osv. Han höll med om att det behövdes mer av regionalt tänkande, men var optimistisk bl a för att det genom valet hade blivit s-styre i en rad kommuner med Malmö och Lund i spetsen.

Någon förstärkning av SSKs

Forts på sid 2.

På tröskeln

Ännu återstår några veckor till årsskiftet men det kan ändå vara skäl att redan nu försöka sammanfatta och värdera Lunds första tusen år.

950-årsfirandet utgick från en klar statlig manifestation. Den danska kungamakten sades ha grundlagt Lund på jungfrulig mark om än intill ett traditionellt skänst centrum. När forskarna nu har gjort Lund äldre är det utifrån fynd som påvisar en tidigare, stadsliknande bebyggelse. Tydligt spelade de spontana (marknads)krafterna en större roll för Lunds uppkomst än vad man förut trodde.

Men den viktigaste faktorn i medeltidens Lund var inte kyrkan eller kommersen utan kyrkan. Det var tur att rätt fraktion inom den vann vid epokens början, annars hade Lund i dag varit en av de "byar" som omgett centrum i storkommunen Dalby.

Lunds nedgång under senmedeltid och nyare tid var oundviklig. Av de tre nämnda institutionerna försvagades kyrkan medan de andra stärktes. Men kommersen hade större intresse av hamnstäderna, främst Malmö, och i fästningsbyggandets epok följde kronan efter - nu var det Malmö, Landskrona och Kristianstad som gällde. Vad som kom att stötta upp Lund hjälpligt var ett nytt statligt ingripande inom stadens gamla andligt-ideologiska sektor, dvs anläggningen av ett universitet i försvenskningsarbetets tjänst. Men det förblev länge en högst medioker inrättning.

Industrialismen kom och ett spirande allmänt västånd. Tack vare sitt läge fick Lund nästan gratis den stambana som staten drog till Malmö, och tack vare järnvägen en rad tidiga fabriker - och industriarbetare. Men i det krig som med järnvägarnas hjälp utbröt om de skånska handelsomlanden tappade Lund

mark till både Malmö, Landskrona och Ystad. Ännu var bristen på hamn ett allvarligt handikapp och av lokala råvaror

fanns inte stort mer än tegellera och kvartsiten i Hardeberga. Relativt sett gick Lund åter tillbaka.

Med början under andra världskriget inleddes en ny industriell expansion. Några nya råvaror hade inte tillkommit och universitetet spelade ingen större roll men Lund hade tur - sådan är historien ibland. Det gick bra för flera av de företag som råkade ligga här. I vårt andliga och politiska liv märktes inte mycket av detta (utöver direktör Annmos insatser) men det bidrog länge till att bevara arbetarmajoriteten i fullmäktige.

När högskola och vårdapparat började växa på allvar i den begynnande postindustrialismen var det logiskt att de borgerliga krafterna återfick den politiska majoriteten. Men en viktigare omvandling är den sociala som medfört att mellanskiktet nu har en förkrossande majoritet inom Lunds alla politiska partier och instanser.

Nu expanderar Lund - och skulle expandera ännu mer om inte romantiska "lagomidéer" var så starka bland dessa mellanskikt och deras politiska representanter. Men idéströmningar är flyktigare än den materiella verkligheten. Den senare säger att Lund med sitt universitet och sina kommunikationsmöjligheter har utmärkta möjligheter att bli något stort.

Kommer därtill att meteorologiprofessorn och f d lundabon Henning Rodhes tankar om drivhuseffekten och det stigande världshavet på tio år har förvandlats från käseriskämt till historisk sannolikhet. Malmö sjunker i havets djup men Lund har sitt på det torra. Det är nästan det enda säkra vi kan säga på tröskeln till nästa tusen år.

Från kultursektorn

Ni undrar säkert hur det står till med kommunalpolitiken, så här i årtiondets sista skälvande minuter. Ja, därom vet jag besked, ty jag är med. Jag fullgör innevarande period mina medborgerliga plikter som suppleant i en av de mindre kulturnämnder i Lund som inte har något särskilt att säga till om. Vi har lite småsummor som vi kan sitta och plocka med fram och tillbaka och ett litet kansli och en samling politiker som är lagom kulturintresserade. Inga excesser dock: vice ordföranden (m) höll ett varmt anförande i fullmäktiges budgetdebatt för några veckor sen där hon talade för sänkta anslag till nämnden.

Målsättningsdiskussion

Nu i tisdags hade vi målsättningsdiskussion. Ni tror mig säkert inte men precis så här var det. Ledamot 1(fp) säger att nämndens målsättning sådan som den finns på papper är alldeles utmärkt, utom en sak. Det gäller ju det här "Nämndens uppgifter är att främja och utveckla kulturlivet i kommunen i frågor som rör musik, teater, film och dans". Dansen här, skulle det inte kunna missuppfattas som att nämnden kanske såg det som sin uppgift att ordna danstillställningar, vore det inte bättre att skriva "konstnärlig dans"? Gentemot detta invänder ledamot 2 (mp) med viss skärpa att det skulle kunna leda till problem om man säger "konstnärlig dans", därför att då skulle en del kanske tycka att viss dans inte var "konstnärlig", och varför ska vi då inte lika gärna skriva "konstnärlig teater". In i diskussionen kastar sig nu ledamot 3 (s) och säger att han har ett "kompromissförslag" som skulle kunna accepteras av alla, nämligen "dans i alla dess former". Härvid grips jag av en

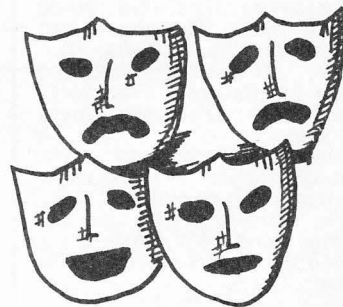
häftig impuls att gå hem, men jag behärskar mig. Den kniviga situationen klaras upp av ledamot 4 (m, från Genarp), som med sitt vinnande leende övertygar nämnden om att problemet i den ursprungliga formuleringen är att dans kommer på fel plats i uppräknings- och konstformerna, att det liksom hör ihop med teatern men att filmen trängt sig emellan. Om man blott vände på ordningen mellan dans och film så skulle vi verkligen uttrycka vad vi menar. Ordföranden (vpk) samlar sig och finner att det råder enighet om att Musik- och teaternämndens målsättning skall vara oförändrad, så när som på att formuleringen nu ska vara "att främja och utveckla kulturlivet i kommunen i frågor som rör musik, teater, dans och film". Ja, så hade vi fattat ett beslut igen.

MiniMalmö Stadsteater

Under tiden fattas besluten på annat håll. Kommunalråden Jönsson och Öhrbeck håller på

att sätta upp en mini-Malmö Stadsteater i Lund. Det är kanske det vi har förtjänat.

Lucifer

Lund... forts från sid 1.

roll har vi inte kunnat märka under året, men nu förstår vi vad Claes Göran Jönsson syftade på. De dåliga formella möjligheterna kunde kompenseras med realuppställningar socialdemokrater emellan. Det finns ett aktuellt fall i kulturpolitiken. Jonny Öhrbeck (s) i Malmö har problem med sin dyra stadsteater. Han kontakter C G Jönsson i Lund, landstinget kopplas in och resultatet blir om allt går vägen att Lund m fl övertar det ekonomiska ansvaret för en av teaterns ensembler. Vi

spar till ett kommande nummer bedömningen av huruvida detta är bra eller dåligt men noterar formen för beslutets tillkomst.

Lund måste få växa, anser socialdemokraterna, men det är svårt att hitta en majoritet för en form och utbyggnadsriktning i den egna kommunen. Därför tar man de ovannämnda kontakterna med partikollegerna i Eslöv och Kävlinge. Det är kanske bra, t ex att man utnyttjar pågåtagnätet. Men vi är som sagt skeptiska.

Vi minns hur det var på sextitalet när Göteborg växte så det knakade. Planerarna disku-

terade förstas en massa alternativa lösningar. Men det fick ett brått slut en morgon när de slog upp sin GP och såg stadens socialdemokratiska boss (vi har glömt hans namn) stå och peka som själve Gustav II Adolf: Här skall staden ligga! Han hade i hemlighet gjort upp med bönderna i Angered med omgivning, köpt mark och spikat en enorm utbyggnad.

Det blev inte så bra, visade det sej. Sambandet med stan blev dåligt, det krävdes en ny bro till Hisingen eftersom många i Angered skulle jobba på Volvo - och så kom lag-

konjunkturen. Bara hälften av planen lär vara förverkligad. Kanske hade det varit bättre om man gått den normala vägen, låtit planerna göra och de andra partierna säga sitt.

"Förhandlingsplanering" är en modern företeelse som innebär att privata konsortier gör upp om exploatering med kommunen, som därmed avhänder sej en del av sitt traditionella inflytande. Ska vi få en interkommunal, socialdemokratisk förhandlingsplanering här i vår region?

Gunnar Sandin

Lundavägen genom A

Nyss kom alltså första bandet av Nationalencyklopedin (NE). Nog går det att krama ut några lundaaspekter som motiverar en kommentar här i Veckobladet (VB).

Inte minst att det är så många lundabor inblandade. T ex konstaterade jag att tre ämnesansvariga och fyra andra bidragsgivare är eller har varit med i samma blåsorkester som jag. Detta är väl ett litet utslag av att den gamla lundavänstern från sextitalet nu har uppnått mogen vetenskaplig ålder. Det är trevligt och inte oviktigt att dess idéer direkt eller indirekt präglar NE. Arvet från Svensk Uppslagsbok, där folk ur Ateneumkretsen skrev centrala artiklar i samhällsvetenskapliga ämnen, förpliktigar. Nu bidrar t ex f d lundasociologien Göran Thernborn verksam till att prägla den svenska eftervärldens bedömning av den franske marxistiske filosofen Louis Althusser.

Och mycket av jobbet har vad jag förstår gjorts i Lund. Höganäs är en alltför udda plats för att utgöra tillräcklig bas. En annan av mina spelkolleger, fast i Stockholms vpk-orkester, berättade att han som jobbar med det konkurrerande uppslagsverket Focus utlovades 35 procent högre lön om han flyttade till Höganäs. Men det hade han inte reflekterat ett ögonblick på, sa han, och han talade för många. Så det var nog klokt av NE att åtminstone skaffa en redaktionslokal här i stan.

Det var tydligen hetsigt innan det första bandet kom ut. Vår medarbetare i har hittat åtminstone ett rejält tryckfel (under Alfvén, Hannes). Allvarigare är det larmbrev som nyss gick ut till medarbetarna med en sträng förmaning att kolla alla fakta och inte bara skriva av andra uppslagverk o dyl - vilket tyder på att detta förekommit nu i första bandet och uppdagats. Men ändå känns boken gedigen på alla sätt.

Allt har jag inte läst ännu, men jag kommenterar några uppslagsord med lundaanknytning.

Absalon

var ärkebiskop i Lund 1177-1201 men vår stad var alltför stor för hans ande. Han anlade ju början till Köpenhamn och lät sej begravas i Sorø. Artikeln behandlar med rätta mest hans roll som politiker.

Agardh,

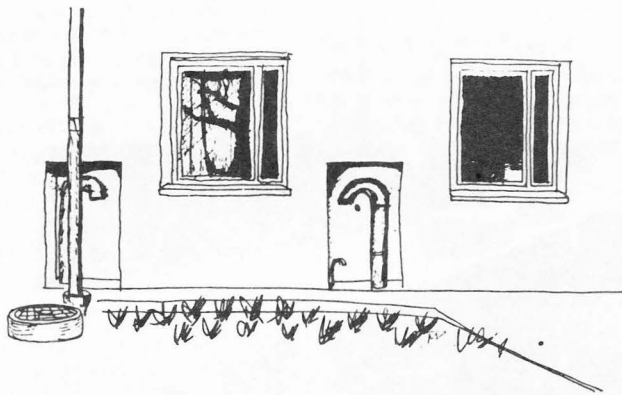
Carl Adolph, får nästan en spalt. Han karakteriseras som "botanist, nationalekonom, politiker och pedagog", först i andra hand som biskop. Det senare var ju sedan han lämnat Lund. Lyckligtvis har man inte valt en botanist, nationalekonom, politiker eller pedagog att skriva om en så mångsidig person utan idé- och lärdoms historikern (och f d lundabon) Sven-Eric Liedman, som ju också är väl kvalificerad genom sin Agardh-

spaltmm vilket nog kan vara rimligt ur allmän balanssynpunkt, med 40 procent nutid och 60 procent företagshistoria. De viktigaste länderna som Alfa-Laval är engagerat i finns uppräknade. Men det står inget om Lund, och f ö heller inget om Tumba. Platsen för koncernens största svenska fabriker tycker jag är viktigare än att huvudkontoret ligger i Stockholm.

Artikeln har skrivits av Claes-Rune Öhrström som enligt telefonkatalogen bor i Höllviksnäs. Det hade nog varit bättre med en lundabo.

Anshelm,

Klas, tror jag kommer att framstå som en av 1900-talets stora svenska arkitekter. Hans hus finns i fler städer än Lund, men det var här han verkade och i betydande grad påverkade stadsbilden. Bland de uppräknade exemplen på hans alster saknar jag den sena Byrålogen

Anshelmska detaljer, här från Humanisthuset, ritade av Mårten Dunér 1980.

biografi från 1986. Det är en lysande sammanfattning, och det är roligt att Liedman och redaktionen tillåter sej subjektiva omdömen som "han var en lysande mångsidig, charmerande, ombytlig gestalt".

Sonen Jacob Georg, botanikprofessor i Lund 1847-1879, kommer också med på ett hörn.

Akademiska föreningen

med sin verksamhet och sina hus beskrivs på 14 rader, utan att man nämner förkortningen AF eller utreder föreningens speciella karaktär, med funktioner som på andra högskolorer sköts av andra organ. Eftersom detta band slutar med Asa-Tor står det inget om Aten.

Alfa-Laval

En av Lunds stora industrier är som bekant den lilla multisen Alfa-Laval. Den består 160

som jag tycker vinner i kvalitet ju mer man tittar på den. Jag är glad åt att NE, liksom VB, i första hand satsar på text och inte på bilder, men här hade det varit befogat med ett foto eller teckning av sådant som utmärker Anshelms byggnads-konst.

Arendala

finns inte med, varken den f d hållplatsen på Lund-Revinge järnväg (förståeligt) eller gården (som borde ha platsat med sin intressanta historia). Men om Arendalastaden mot förmodan blir byggd kommer kanske den i nästa upplaga.

Gunnar Sandin

Historiskt namnbyte från vpk till vpk!

En intressant nyhet är att vpk IF, som första vpk-organisation, tagit bort det pinsamma k:et, meddelas från ledningen (läs Finn Hagberg). Kommunismen har visserligen varit framgångsrik sportsligt sett, men allt för mycket elitänkande har frodats under Stalins mustasch. Vpk IF vill i första hand gynna motions- och breddidrott.

Av pietetsskäl (och för att slippa ändra på alla papper) står dock k:et kvar i vpk IF men är då en förkortning av "kamraterna"

Sportred.

Ett sätt även för partiet att lösa namnfrågan?

Red.

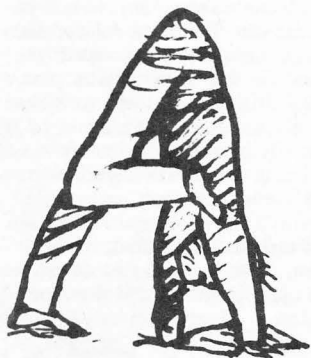
Från musikens värld

F.d.Lunds Kommunistiska Blåsorkester - Värpinge Kommunistiska Blåsorkester.

Lunds f.d. Kommunistiska Blåsorkester - Lunds Socialliberala Blåsorkester.

Lunds Kommunistiska f.d. Blåsorkester - Lunds Kommunistiska Dragspelsklubb.

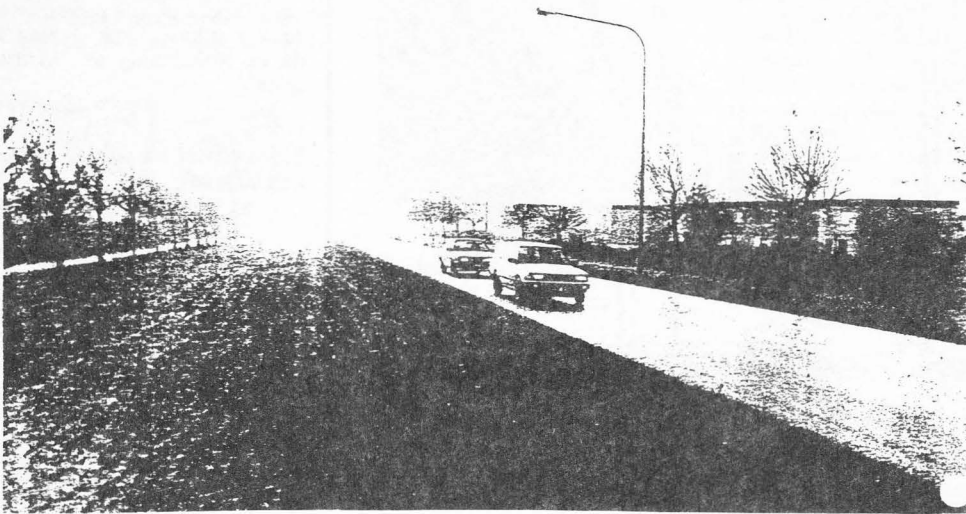
F.d.(Lunds Kommunistiska Blåsorkester): Smörlyckans Anarkosyndikalistiska Stråkensemble.

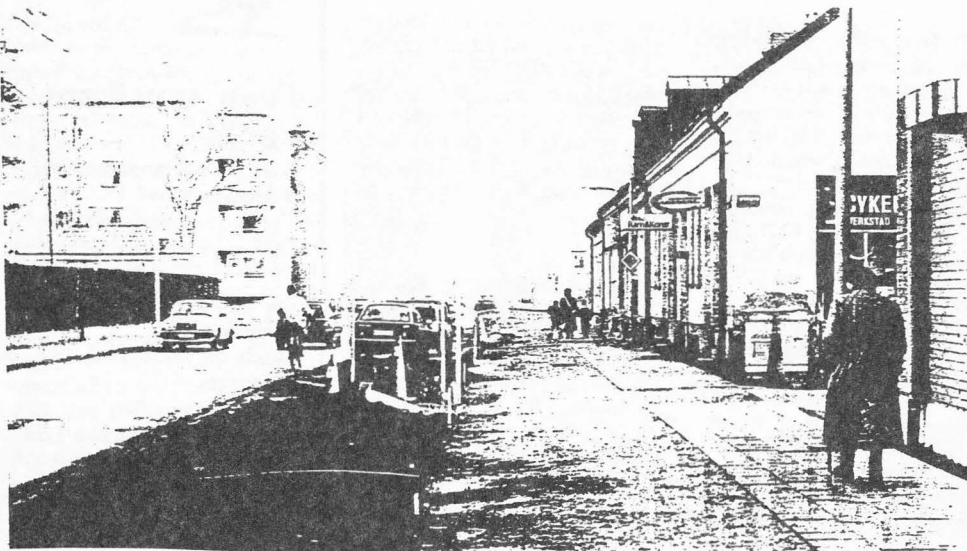

Stora Södergatan ger en tusenårig erfarenhet av blandade verksamheter vid en gata. Här trängs bil, cykel och gångtrafik med handel och bostäder. Konflikterna och problemen är många men miljön är som boendemiljö vida överlägsen Svenshögsvägen på den fria bostadsmarknaden. (Bildtexterna är hämtade ur Vpk Norrs presentationsmaterial.)

Svenshögsvägen anses som det stora problemet på Norra Fäladen. Den ensliga bilmiljön ger höga farter, delar av bostadsmiljöerna och ger inget underlag för andra verksamheter.

Trollebergsvägen ger ett exempel på hur en ny typ av miljö kan skapas längs med en infartsgata. Den har de sista åren börjat förvandlas från en gles bebyggd industrigata till en tät stadsmiljö för handel och bostäder. Trollebergsvägen är en väg både till Lund och i Lund.

Svenshögsvägen blir Norra Avenyn

Som framgått av Malmötidningarnas reportage har vpk-arna på Norra Fäladen presenterat ett förslag till radikal omvandling av Svenshögsvägen. Vi tycker det är så originellt och intressant att vi här vill berätta lite ytterligare kring det. Det som i dag är en "50-klassad låtsasmotorväg" kan bli en intensiv affärgata. En rimlig konsekvens vore i så fall, tycker VB, att ändra namnet så som rubriken anger.

Den grundidé som styrde planeringen av Norra Fäladen (och liknande "miljonprogramsområden") var att undvika konflikter mellan olika verksamheter, skriver vpk-arna. Det gjorde man genom att skilja dem åt. Bostäder på ett håll, arbetsplatser på ett annat, service på ett tredje. För att förena allt detta behövdes en massa kommunikationer som alltså blev det sammanbindande kittet. Även kommunikationerna var förstas uppdelade: fjärrtrafik för sej, lokaltrafik för sej, cyklar och fotgängare på egna banor.

Resultatet blev en gles bebyggelse där transportapparaten dominerar utemiljön. Vägarna har blivit effektiva barriärer mellan de olika områdena. Stadsdelar av Norra Fäladens typ upplevs som allmänt tråkiga.

Efter tjugo år har Norra Fäladen stabiliserats socialt och på andra sätt. T o m en del träd har vuxit upp. Men motsättningen mellan "den schematiska planläggningen och det verkliga livet" har vuxit. Det är nu hög tid att planera för en konsolidering och utveckling av Norra Fäladen, säger man.

Fäladen och Lund

Den stränga funktionsuppdelningen inom stadsdelen mot-

svaras av en liknande uppdelning inom staden Lund. Norra Fäladen har i princip tilldelats den ensidiga rollen av sovstad. Den service som finns är enbart till för det lokala underlaget. Därför blir en huvudfråga att ge Norra Fäladen service och funktioner som efterfrågas av flera stadsdelar eller hela Lund. Det gäller både kommersiell verksamhet och kultur.

Här förvandlas Svenshögsvägen från problem till möjlighet. De breda gräsmattorna på ömse sidor kan bebyggas. Det blir en relativt billig exploatering eftersom alla ledningar o dyl finns på plats. Och så som näringslivet utvecklas i Lund borde det inte vara svårt att finna hyresgäster.

Svenshögsvägen är det alltså som den stora satsningen gäller, men vpk påpekar att de andra större vägarna i området, t ex Norra Gränsvägen, kan bli lika sterila och dåliga om man inte tänker sej för.

Tillåt också etablering av handel på andra håll ute i stadsdelen. "Finns inte möjligheten juridiskt blir talet om teoretiska kundunderlag fåniga bortförklaringar."

Och så vill så man aktivera

Norra Fäladens befolkning i denna förändringsprocess, och få dit ett systembolag.

Några undringar

Det är ett smått revolutionerande program som vpk-arna på norr har lagt fram. Tankarna förekommer allmänt i dagens internationella diskussion bland arkitekter och planerare men i Sverige har inget försök gjorts att tillämpa dem, trots alla insatser för detaljförbättring av 60-talsområden.

Men man kan ställa frågor och föreslå tillägg:

1. Idén att ge Lund en nordlig "stadspport" som utmynnade i det vinnande förslaget "Lunna töser" tycker man skulle passa fint med denna nya aveny. Men det nämns inte och tycks allmänt ha fallit.

2. Det som ger liv åt framför allt Stora Södergatan men även Trollebergsvägen (se bilderna) är bl a de olika epoker som kan avläsas i fasaderna. Om Svenshögsvägen blir bebyggd i ett sammanhang lär det bli svårt att undvika likformighet. Förslagsställarna inser detta själva och kallar lösningen för "pastisch".

3. En riktig aveny ska ha en

spårväg i mitten. Borde man inte ha understrukt kollektivtrafikens roll i sin vision?

4. Svenshögsvägen klyver i dag Norra Fäladen, men stadsdelen isoleras ännu effektivare från övriga Lund genom vägkomplexet Magistratsvägen/Norra ringen. Man måste åtminstone ha en idé om hur själva korsningen mellan det nordsydliga och det östvästliga stråket ska göras mänskligare.

5. Man bör ta ställning till "Nya Örtoftavägen", som ska gå utmed järnvägen och som är socialdemokraternas huvudåtgärd för att förbättra Norra Fäladen. Vpk-arna däruppe tycks vara allmänt positiva till den. Självmänar jag att den inte bör byggas, dels för att den kostar pengar och dels för att en stark avledning av genomfartstrafiken kan göra Svenshögsvägen alltför död och därmed motverka planens syfte. Man har talat om att betlassen till Örtofta bör bort, men är inte de ett spännande, annorlunda inslag i stadsbilden?

Hur som helst är det i all sin enkla vettighet ett avancerat förslag som vpk-arna har formulerat. Det har naturligtvis inga utsikter att gå igenom.

Gr

Två helt nya böcker från

Göran Therborn Borgarklass och byråkrati i Sverige

Anteckningar om en
solskenshistoria

Av den treenighet som det moderna Sverige vilar på – borgarklass, byråkrati och arbetarrörelse – har den senare utforskats i otaliga studier, medan de båda förra aldrig fått en samlad framställning. Göran Therborns bok är därför banbrytande i sitt slag.

Med utomordentlig pregnans linjerar han här upp de ekonomisk-politiska

konjunkturer för byråkratins och borgarklassens uppkomst och utvecklingslinjer och lämnar en rad djupt originella förklaringar till de svenska särdragen: en stark och självständig byråkrati, en borgarklass som ekonomiskt är en av världens mest framgångsrika, men som politiskt och kulturellt aldrig förmått skapa en egen nationell hegemoni.

Ett konsekvent genomfört komparativt perspektiv ger ytterligare relief åt teserna i detta pionjärarbete.

Tomas Peterson Leken som blev allvar

Halmstads Bollklubb mellan
folkrörelse, stat och marknad

Svensk fotboll befinner sig sedan 1967 i en utvecklingsfas mellan ren amatörism och ren professionalism. När amatörtreglema avskaffades 1967 öppnade sig den gamla folkrörelseorganisationen mot det moderna samhällets två centrala institutioner – staten och marknaden. Därigenom skapades nya förhållanden för funktionärer och spelare. Gradvis kom det avlönade funktionärsarbetet att ersätta det förtroendevalda gratisarbetet. Via kontraktslön och snabbt ökande övergångssummor skapades efterhand en kommersiell spelarmarknad.

Denna organisatoriska och ekonomiska utveckling kom även att ställa större krav på organiserandet av själva spelet på planen. Det krävdes ökad rationalitet, förutsägbarhet och ändamålsenlighet i spelets uppbyggnad. Det är i detta sammanhang som de engelska tränarna Bob Houghtons och Roy Hodgsons betydelse för svensk fotboll skall sättas in. Deras kollektivt organiserade lagspel visade sig i längden överlägset alla andra typer av svenskt fotbollsspel.

Halmstads Bollklubb kan bättre än någon annan klubb illustrera denna utveckling.

Varför inte Värpinge?

De tankar som presenterats för Norra Fäladens och Svenshögsvägens omvandling är inte o-kontroversiella inom vpk Lund. Inte oövat har kritiken gällt bland annat trafiksäkerheten. Det har också sagts att många uppskattar de typiska "60-talskvaliteter" som finns i form av grönska och relativ stillhet kring bostäderna.

Men vpk's kommunalpolitiska grupp har uttalat sin välsignelse. Man kan då undra varför så inte skedde förra gången som ett liknande förslag ventilerades. Det var när Värpinge höll på att

beslutas. Vpk var kritiskt till att det alls blev en utbyggnad men sade samtidigt att om man inte fick sin vilja fram i det stycket skulle man försöka påverka planen så att den blev så bra som möjligt.

Här i VB skrev jag en artikel som sade att man vid utbyggnaden borde ta fasta på det element som Trollebergsvägen utgjorde på en annars strukturlös åker. Den borde göras till den nya stadsdelens självklara centralaxel, få alléträd, cykelbanor, butiker och annan service. Självklart borde kollektivtrafiken, helst i form av trådbuss, gå där.

I stället har vi fått en stadsdel som i allt väsentligt följer de

principer som styrde Norra Fäladens utbyggnad, även om vissa hus är högre och det har diskuterats en massa kring en eventuell stadsbondgård. Trollebergsvägen förses med breda, bullerskyddande impediment på båda sidor – och får socialdemokraterna sin vilja fram mister den även sin kontakt med Värpinge by.

Det misstag som begicks för drygt tjugo år sen på norr upprepas nu på väster. Och jag kan inte finna att vpk-arna i fullmäktige eller berörda nämnder har gjort något väsentligt för att ändra på detta.

Gunnar Sandin

Privat städning

Nu kräver en lärare på Vipeholmsskolan att Lunds kommun ska betala läkarkostnaderna för en av hennes elever, som har fått en rad astmaanfall på skolan.

– Anfallen har orsakats av att hon vistats i lokaler som är fulla av damm och grus, skriver läraren i ett brev till skolstyrelsen.

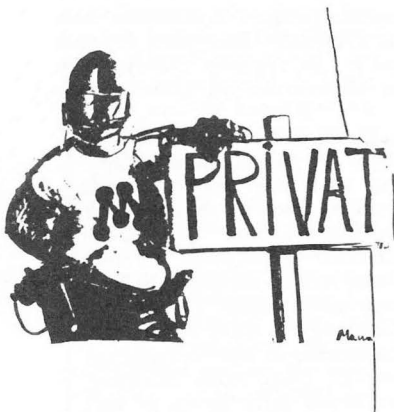
Skolans rektor håller med: – Så gott som dagligen klagar elever och personal på allergiska besvär som orsakas av den undermåliga städningen. Och så får det inte vara på en skola!

Borgerlig stolthet
Vipeholmsskolan är den enda

Lundaskola som städas av ett privat städbolag. Detta diskuterades ingående på kommunfullmäktiges budgetsammanträde förra månaden. Det var de borgerliga partierna som tog upp ämnet. I sin budgetreservation skrev moderaterna:

– Vilken nytta har lundaborna av att den nuvarande majoriteten envisas med att fortsätta med städning i egen regi när vi vet att entreprenadstädning oftast kostar 20 % mindre?

Moderaterna fick stöd på budgetmötet. Det blev en profilfråga för den samlade borgerligheten. En lång rad talare vittnade om hur effektiv städningen på Vipeholmsskolan är. De var stolta över att ha privatiserat den. Så borde alla skolor i Lund städas!

Lunds två finaste parker (stadsparken får ursäkta) har i höst ägnats varsitt praktfullt bildverk. Som recensenter har vi fått Ann Schlyter som representerar vpk i park- och naturvårdsnämnden respektive Thomas Schlyter som gör motsvarande i byggnadsnämnden. Den ena är starkt uppskattande, den andra är det inte.

Skymning över Lundagård

I en mycket påkostad bok, som just kommit från ett av stadens tryckerier, är Lundagård huvudaktör. Alltså i första hand den park mitt i Lund, vars öde i dessa dagar engagerar så många lundabo. Men för säkerhets skull nämns också tidningen, konditoriet och handbollslaget med samma namn. Författare är ingen mindre än Jan Mårtensson, Sydsvenskans lundaredaktör, och fotograf Per Lindström.

Boken är ytterligare en i raden av storvulna produkter, som de senare även med allt tätare mellarum sett dagens ljus. Ett "praktverk" att ge bort som julklapp till lundabor i försörjningsringen är nog tanken. Men dagens ljus är nog det som mest saknas i den här boken. Ty vad som slår läsaren – eller betraktaren, eftersom det är så lite text – är de mörka, tunga, dystra bilderna! Så många påkostade bilder, men ack så dunkelt!

Per Lindströms förkärlek för dolska skumraskbilder i motljus med en liten ljusstrimma i ett löv eller en blänkande cykel dominerar hela boken – även när denna strimma av ljus saknas, och bilderna bara blir svartmurriga. Boken skulle kunna vara bra reklam för tryckeriet, om det inte hade varit en katastrof i fråga om repro och bildval. (Dessutom är en del bilder monterade snett!)

Småputtrigt allmogods

Änsmässigt är annars texten det gamla vanliga akademiska och studentikosa allmogodset som i välformulerade mårtenssonska vändningar väcker sam-

ma småputtriga trivselkänslor som hans lördagskrönikor i Sydsvenskan. Ätminstone hos dem som aldrig får nog av promotioner, rektorsuppvaktningar, karnivaler och spex.

Den som däremot fått nog därav får leta länge efter något som någon gång hotat denna idyll, något "alternativt" som man säger. Från de "röda åren" i kåren finns en bild med texten "Mössbränning 1969". Men de händelser som satte sin prägel på Lundagård när universitetet fyllde 300 år och allt det där har ju skildrats i andra sammanhang...

Idag hotas idyllen Lundagård. Stadens själ och ande har blivit livsfarlig att vandra genom när det blåser. Träden är vanskötta, men lever som på trots mot alla luftföreningar, bilavgaser och sura regn. Deras öde har överlåtits åt en markägarsammansatt jury, som i vår ska bedöma tre tävlandes vedermoder. Många lundabor går i spänd förväntan, för att inte säga oro inför do-

men. Och den blir hård, det har vi förstått.

Den här boken ingår, som på beställning, i den välgesserade informationskampanj som under hösten pågått för att vänja lundaborna vid tanken på Lundagårds fall. Hur stort, och ifall detta fall blir med knall, vågar endast få ana idag. Men massorna är mobiliserade. Lägren står snart på barrikaderna. Vad denna bok i värsta fall kan bli är en minnesskrift över en park som ej längre finns.

Thomas Schlyter

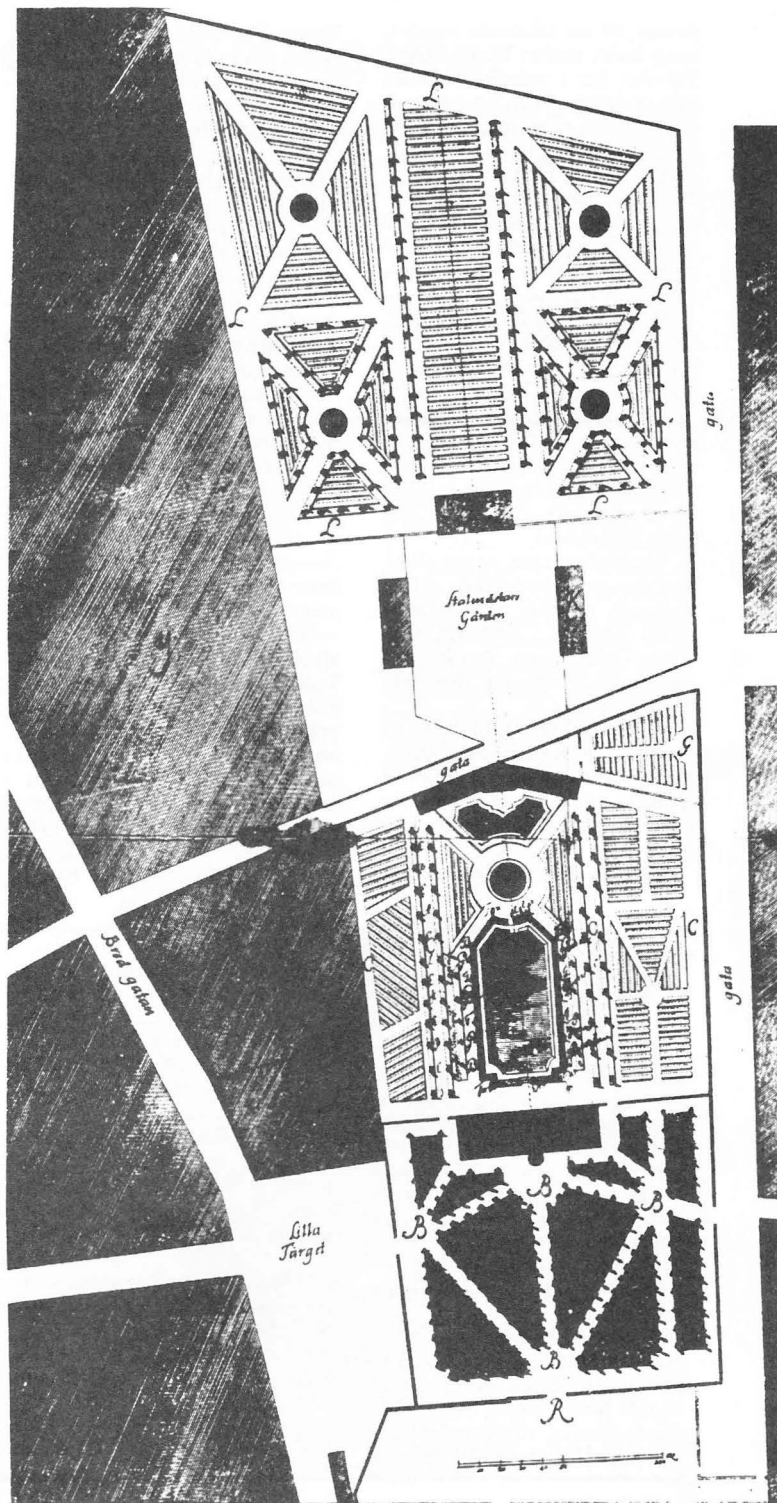
Lundabolag som miljöexempel

Miljö och ekonomisk tillväxt heter en liten skrift av ekonomisk-historikern och vice ordföranden i Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Lund, *Olle Krantz*. Författarens syfte är att "ge några antydningar om en möjlig inriktning som en diskussion med ekonomisk-historiska och samhällsvetenskapliga

förtecken kan ha." För den skull görs först en mycket förtjänstfull genomgång av hur BNP- och tillväxtbegreppen kan och bör användas i sammanhanget.

Tillväxtoptimism

Boken är intressant bl a för att den utgör ett fint exempel på socialdemokratisk tillväxtoptimism. De nya problem som kan uppstå i tillväxtprocessen kan genom en kombination av vetenskaplig, administrativ och politisk aktivitet reduceras "högst avsevärt". Hårda utsläppskrav kommer att driva

Lundagård och nuvarande universitetsplatsen utformades som botanisk trädgård av Hårleman på 1700-talet. Sedermera flyttades den botaniska funktionen till en ny anläggning. Därmed kan Hårlemans ritning fungera som illustration till båda anmälningarna.

fram tekniska lösningar på miljöproblemen. Ökat miljömedvetande bland befolkningen gör att kostnaderna för detta kommer att accepteras.

Som exempel på hur "enskilda aktörer reagerar på miljöområdet" används fallen Tetra Pak, Åkerlund och Rausing och Gambro. Författaren (och politikern) ser utvecklingen i dessa lundaföretag som tecken på att "det med idogt arbete och olika

typer av påtryckningar är möjligt att relativt snabbt nå goda resultat avseende reducering av miljöstörningar." Med tiden kommer miljökraven att uppfattas som en naturlig del i företagandets villkor, menar han. Gissningsvis delas varken den bedömningen eller optimismen av alla. Desto större anledning att denna skrift av en av våra ledande lokala miljöpolitiker blir läst och diskuterad.

Ls

Paradisus Lundensis heter en nyutkommen bok om Botaniska trädgården av Tony och Claës Lewenhaupt. Den innehåller en mängd fantastiska färgfotografier. Nästan varje bild är ett litet konstverk. Botan är ett paradiset som trots sin begränsade yta av 78 000 kvadratmeter rymmer oändligt många små pärlor. Boken gör Botan mer än rättvisa. De beskurna fotografierna förstärker upplevelsen av olika miljöer som lövskog, blomsteräng, kärrmark eller till och med ökenlandskap. Texten är sekundär, varken lyrisk eller pedagogisk. Urvalet av den information som ges verkar också något slumpmässigt. Detta är en bilderbok!

Det finns fotografier av enstaka växter, gamla böcker, planer och fasader till en av byggnaderna i Botan, Vita huset,

men de flesta är miljöbilder från trädgården. På dem skymtar Botans byggnader i bakgrunden och liksom i verkligheten förhöjer de glädjen av växterna i förgrunden. Men det finns en vinkel som fotografen undvikit. Det är växthusets sida mot Agardhsdammen. Denna vackra damm, symmetriskt uppbyggd och omgiven av bänkar att sitta på, vätter idag mot vad som ser ut som en industribyggnads baksida. Växthuset är en arbetsplats som skall uppfylla alla funktionella krav. Vid ombyggnaden nyligen hade dessa kunnat kombineras med krav på en vacker fasad mot dammen om sådana ställts till en kompetent arkitekt av en medveten byggherre.

Orosmolnen inte med
Den botaniska trädgården tillhör

universitetet. Den första botaniska trädgården i Lund anlades efter ritningar av arkitekten Hårleman vid nuvarande Lundagård. Den nuvarande trädgården anlades på 1830-talet av Agardh och den har i allt väsentligt behållit sin utformning sedan dess. Här finns klassiska blomsterrabatter med blommor ordnade efter familjer, det finns arboretum där variationerna hos olika träd kan demonstreras. En omfattande artkunskap bedöms inte längre som lika viktig i de studieplaner dagens studenter läser efter, och rabatterna är dessutom dyra att hålla istånd. Men det är inte ekonomiska problem och planeringsöversväganden som behandlas i denna bok. Här presenteras paradiset utan orosmoln. Kanske kan en sådan bok vara mest till nytta när det gäller att mobilisera ett bredare stöd för att kunna hålla trädgårdens kvalitet uppe.

Förutom att vara ett levande botaniskt lexikon fungerar Botan som ett grönskande sällskapsrum för lundabor på picknick, som motionsmiljö för joggaren och gymparen, och som en andra stadspark för flanören. Jag har hört kritik mot Botans skötsel. Det finns dom som anser att Botan skulle kunna bedriva en mer utåtriktad och informativ verksamhet för att intressera nya grupper av besökare. Det är möjligt att de har rätt. Det är rimligt att Lunds kommun går in i en dialog med universitetet om hur Botan bäst kan utvecklas, men många av oss vill ha kvar Botan ungefär precis som det är. Ett ställe där man själv kan hitta alla pärlorna utan att de skriks ut men också utan att man behöver anstränga sig för mycket. Boken om Botan presenterar just det paradiset.

Ann Schlyter

Leken som blev allvar

I väntan på en seriös recension kan vi meddela att Vpk IFs veteranlibero i korpfbollen i Lund, Tomas Peterson, givit ut en fotbollssociologisk studie på Arkivs förlag, omfattande ca 110 sidor prosa, bilder och tabeller. Boken kommer förmodligen att betraktas som en av grundstenarna i en framväxande svensk idrottsociologisk forskning. Titeln är *Leken som blev allvar. Halmstads Bollklubb mellan folkörelse, stat och marknad*.

Bakgrunden är i korthet att Tomas kommer från en Halmstad BK hängiven familj, med pappa Sune som klippta. Brodern Alf har spelat många år i allsvenskan och det hade förmodligen även Tomas gjort om han inte fått för sig att vilja bli docent i sociologi vid Lunds universitet och delta i den politiska kampen. Med denna bok har han lyckats smälta samman arvet från Halmstad och ett ständigt närvarande fotbollsintrasse med de kunskaper han förvärvat vid universitetet och på barrikaderna.

Kapitalet tar över

Utgångspunkten är att fotbollen, liksom idrotten i stort, befinner sig i en utveckling från amatörism till professionalism. Det ideella gratisarbetet ersätts med avlönade funktionärer och kontraktsbundna spelare. Fotbollen som varit typiskt arbetarklassförankrad blir beroende av kapitalets företrädare. Dock moraliserar inte TP över detta fenomen utan intresserar sig mer för ors-

akerna, som han finner i samhällsutvecklingen i stort.

Halmstad BK blir ett typpall. Han har rotat i klubbens papper, intervjuat veteraner, plockat fram hårda fakta och petat in dem i kurvor.

Särskild uppmärksamhet har han ägnat åt att belysa sambandet mellan organisatoriska förändringar och den nya spelstil som engelsmännen Bob Houghton och Roy Hodgson introdu-

cerar i Sverige på 70-talet. 1975 höll HBK på att falla ur allsvenskan, 1976 stod klubben som seriesegrare, efter det att Roy Hodgson anställdes som coach. Han hade på kort tid förvandlat HBK till en "lagmaskin", med sådant som press på bollhållaren, hög offsidelinjer, flera anfallsvägar och hela lagets deltagande i såväl försvar och offensiv.

Roy Hodgson

I kapitlet "Den nya fotbollsfilosofin" intervjuar TP Roy Hodgson och man kan som läsare utvidga sitt fotbollskunnande väsentligt. En intressant slutsats som TP drar är förresten att man förresten att man för att kunna rätt uppskatta dagens fotboll måste lära sig att se hur spelet är organiserat. I stället för att följa den enskilde spelaren måste man försöka se hela lagets aktivitet i ett visst ögonblick.

Som läsare är man tacksam för att TP skriver så bra som han gör. Visserligen finns en del fackuttryck, men man vänjer sig. Vad vi nu inom Vpk IF väntar oss är att använda sitt kunnande för att tipsa oss om hur ett antal till året komna korpfboll-

spelare ska kunna hålla sig kvar i division I år 1990. Press på bollhållaren orkar vi inte med, offside finns inte i korpserien, andra vågen blir nog också för jobbig, men möjligen kan vi dressera några kedjespelare att från en mittfältposition täcka offensiva backar.

Finn

Vulgärekonomerna - mediernas gullgossar

För någon vecka sedan tilldelades lundaprofessorn Bo Södersten ett pris på 50 000 kronor av tidskriften Z, politikens Hänt i veckan. Det ges, enligt uppgift, till den som "belyst andra åsikter och skeenden än de i press och etermedier vanligen förekommande, visat prov på god olydnad samt skapat debatt i viktiga samhälls- och mediefrågor." För den som följt denne massmediala gullgosses utsvävningar i samhällsdebatten de senaste tio

Priset fick han nog för att han är avfälling. Borgarpressen älskar sådana. Se bara på Sydsvenskans förhållande till herrarna Arvidsson, Berntsson, Nordin och Rothstein.

Till arbetets lov

En av Söderstens och andra ekonomers viktigaste uppgift är att skapa ett krismedvetande hos vanligt folk för att göra oss beredda till uppoffringar. Just nu består krisen i att vi arbetar för lite.

Som ett led i krisbekämpningen har Svenska Arbetsgivareföreningen i ett par stort uppslagna annonser i dagspressen talat om för oss hur vi ska få Sverige att blomstra igen. Budskapet fick mig att tänka på några rader i inledningen till Paul Lafargues "Rätten till lättnad", som Symposium så passligt gav ut i en ny upplaga i fjol: "Ett besynnerligt vansinne har gripit arbetarklassen i de länder där den kapitalistiska civilisationen härskar. --- Det är kärleken till arbetet, den med döden kämpande lidelsen för arbete, vilken drivits därhän att livskraften hos den enskilda människan och hennes avkomma bryts ned. I stället för att kurera denna sinnessförvirring har präster, ekonomer och moralister gjort arbetet till något heligt." Sedan Lafargue diskuterade de här frågorna med svärfar Marx under långa promenader i Londons parker har man gjort en del rationiseringar på personalsidan. Här står nu prästen, ekonomen och moralisten i en och samma person, städsdad vid SAFs informationsavdelning, och talar till folket från betald annonsplats.

"Produktiviteten", säger han, är det ekonomiska väståndets ursprung. Det gäller att få ut mer med mindre insatser." "Att produktiviteten blir högre behöver alltså inte vara liktydigt med att det arbetas mer", tillägger han inställsamt. Men det är bara finter. Strax blir uppsynen bister, pekfingret höjs och ut över församlingen ljuder det: "Här måste arbetas och sparas mera!"

Dynamiska effekter

Sak samma i skattede-batten. Många är de som säger sig tro på "dynamiska effekter" av en marginalskattesänkning. Allra mest tror Carl Bildt och Ingegerd Troedsson. Först inbillade jag mig, att dynamiska effekter var något väldigt fint som bara

kunde uppkomma i avancerade ekonomier som vår egen. Så småningom gick det upp för mig, att det huvudsakligen handlar om att arbeta mer. Det gjorde mig en aning snopen.

Visst förstår jag att det kommer ut mer av det befintliga kapitalet om det kan användas under längre tid. Låt den gå, låt den gå, låt den aldrig stilla stå, säger kapitalägaren. Men det har han väl alltid sagt? Och att "generera" tillväxt genom att sätta in fler resurser i produktionen, det klarade ju till och med superplanerna i Sovjetunionen på sin tid. För övrigt har väl alla som kunnat öka sin arbetstid gjort detta redan under åttitalet för att motverka reallönesnedpressningen. Är det så märkvärdigt att man måste kalla det dynamiskt?

Strukturerade barn

Var finns då den s k arbetskraftsreserven idag? Jo, genom "snedvridningar" på grund av "marginaleffekter" finns den i stor utsträckning "inlåst" hos deltidssarbetande småbarnsföräldrar. Detta skapar uppenbarligen en del problem. Om föräldrarna ska kunna arbeta mer, måste nog samhället ställa upp med mer barnomsorg. Det är mot den bakgrunden man ska se, hur diskussionen om barnomsorgen idag förs av ekonomer som Klas Eklund och Bo Södersten. För att det ska vara någon vits med att folk jobbar mer måste det bli billigare att ta hand om deras barn. Lösningen är att låta färre vuxna ta hand om fler barn. Det kan som bekant ske med hjälp av strukturerad pedagogik, vilket väl betyder att barnen ska sitta still, hålla tyst och göra vad de blir tillsagda. Det är bara att önska lycka till.

Nu tror inte ens Södersten att barnen kan hållas strukturerade mer än sju timmar per dag. Därför är det nog bäst att dynamiken hålls inom rimliga gränser. Det är nog tyvärr så att kostnaden per tidsenhet för att på ett acceptabelt sätt ta hand om ett barn i (offentlig eller privatiserad) barnomsorg ökar dramatiskt när man kommer över sex-sju timmar. Och vad värre är: Det hänger samman med att det inte är bra för barnen att vara på dagis så länge. Är det då rimligt att med alla medel försöka övertyga oss om att det viktigaste av allt just nu är att vi arbetar mer? Finns det

åren klingar motiveringen något falskt. Södersten är varken olydig eller originell. Han är en typisk representant för den stora gruppen av frustrerade ekonomer, som har svårt att förstå varför de inte alldeles själva kan få bestämma om allt från barnomsorg till energi- och miljöpolitik. Möjligen är han lite mer vulgär och skamlös än de flesta.

inget humanare sätt att justera bytesbalansen, eller vilken makroekonomisk variabel det för tillfället är som håller på att sätta hela vårt folk på fattighuset.

En klassfråga

Kommer skattereformen då att få oss att arbeta mer? Därom vet vi intet. Trots påståenden om motsatsen från Södersten och grabbarna finns det inom den ekonomiska vetenskapen varken någon teori eller empiri från vilken man kan dra några säkra slutsatser. Teorin säger att det finns två effekter, som motverkar varandra. Höjda nettolöner gör att vi har råd att ar-

dagen till en realitet för de småbarnsföräldrar som berörs av den." Det blir folk med låga inkomster, som klämda mellan breddad moms och höjda hyror, tvingas att stå för det ökade arbetsutbudet.

För att säkra att så sker måste man kanske gå vidare och även svskaffa marginaleffekterna av inkomstprövade bostadsbidrag, daghemstaxor och studiemedelsavgifter. Att kompensera låginkomsttagare för skattereformens effekter genom t ex höjda bostadsbidrag är naturligtvis förkastligt. Det kan kosta landet många värdefulla arbetstimmar. Följdriktigt lanserar ledaren i senaste numret av

beta mindre. Samtidigt innebär det att vi får ut mer av en extra timmes arbete. Erfarenheter från USA tyder på att det går ungefär jämnt ut. Däremot kan man väl, fast det är ett problem som aldrig diskuteras av ekonomerna, gissa att olika klasser eller skikt drar åt olika håll.

Somliga kommer med hjälp av skattesänkningar och låga avgifter i småbarnsskolor av typ Arken att kunna minska sin arbetstid. Det är den gruppen Södersten talar om i en krönika i Sydsvenskan: "Den allmänna förskolan har gjort sextimmars-

nationalekonomernas tidskrift Ekonomisk debatt idén om en "stor bidragreform". Med o-sviktigt sinne för realiteter framställs det hela som en fråga rättvisa. Låginkomsttagarna ska ha rätt till lika låga marginal-effekter som höginkomsttagarna. Därför måste de befrias från bostadsbidragen och redan vid riktigt låga inkomster få rätt att betala rejäla daghemsavgifter. Påminner det här möjligen om vad Marx kallade vulgärekonomi?

Snygg konkurs

säger Guttorm Laurent, ordf i Kooperativet Seger, om likvidationen av föreningens affär. Som VB berättat under året har Seger dragits med ekonomiska problem sedan man flyttade in i den nya lokalen på Östra Mårtensgatan. Nu har man planer på att fortsätta i mindre skala.

–Språnget från Bankgatan till Ö Mårtensgatan var för stort säger Guttorm Laurent till VB. Trots att försäljningen stadigt ökat blev kostnaderna för stora. Hyran var för hög för omsättningen menar han. För Segers del låg hyran på 10% av omsättningen, det normala är hälften. Men det var inte bara hyran som knäckte Seger. I somras fick man problem med ett kylaggregat som gick sönder. Det medförde att en mängd varor fick kasseras. I samma veva upptäcktes skadedjur i mjöl från en leverantör. Det betydde dels att allt mjölet måste förstöras men också att leveranserna från kvarnen inte kunde återupptas förrän man garanterat att mjölet var fritt från skadedjur.

En annan orsak till det dåliga resultatet, som tidigare framförts, är det oförklarligt låga bruttovinsten. I stället för en budgeterad bruttovinst på 28-29% har den legat på 24-25%. Detta har inneburit en minskad förväntad vinst om drygt 100 000 kr på ett år.

En annan, i grunden positiv, orsak till att försäljningsökningen inte blivit tillräckligt stor är att allt fler affärer börjat sälja alternativodlade grönsaker och hälsokost.

I oktober gick man ut med ett nödrop till föreningens medlemmar. Det kom in en del pengar men det räckte inte till att rädda Seger. Men de flesta leverantörer har fått betalt, säger Guttorm Laurent. Banken har

troligen sitt på det torra genom försäljningen av lokalen, som konkursförvaltaren sköter om. Konkursförvaltaren tycker att Seger har gjort bra ifrån sig inför likvidationen. Möjligen borde konkursansökan ha kommit tidigare. Personalen får ut sina avgångslöner genom den ställiga lönegarantin, så det är bara medlemmarna som förlorar sitt insatta kapital och sina medlemsavgifter. Namnet Seger är också till försäljning men Guttorm Laurent har inga planer på att föreningen skall försöka köpa tillbaks namnet.

Segt släkte

Entusiasterna kring Seger är ett segt släkte. Trots att föreningen bytt ordförande två gånger detta

år, pga de ekonomiska problemen, vägrar alla att ge sig. Vid det senaste mötet, 30 nov. beslöt man att undersöka om det finns intresse för att återstarta i någon källarlocal med frivilliga krafter.

Den 21 dec. håller föreningen åter möte, kl 19.00 i Miljöpartiets lokal på Stora Fiskargatan 7. Då kommer åter frågan upp om den fortsatta verksamheten.

I Malmö finns dock fortfarande Seger kvar. Du kan handla i deras butik på Bokhållargatan 36. Den är öppen vardagar 14-18 lördagar 10-13. Tel 040/11 11 09.

Konsumentred.

Vpk i gatunämnden:

Mp sabbar

–Det är mycket beklagligt att miljöpartiet gick på borgarnas linje och stoppade förslaget om dubbelriktad busstrafik i Klostergatan, säger Lars-Arne Norborg (vpk), vice ordförande i gatu- och trafiknämnden, efter onsdagens sammanträde. Nu får vi en fortsatt, omfattande användning av den nuvarande busstationen i kvarteret Galten söder om Mårtenstorget, vilket bl a går helt emot intressena hos de aktiva föräldrarna till eleverna på Vårfruskolan.

Borgarna kritiserade hårt länsstrafikbolaget som sa att man var så långt framme med planeringen av nästa trafikår att kommunen inte kunde påverka i detta läget. Principiellt förstår jag kritiken, vilket jag markerade i ett yttrande, men det är viktigt att försöka hålla ihop den majoritet som vi deltar i.

Vpk i skolstyrelsen:

Mp sabbar

–Det är olyckligt att miljöpartiet en andra gång har stoppat ett försök att enligt läroplanens intentioner bygga upp en stadielös lundaskola med årskurserna 1-9, säger Gunnar Stensson, vpk's ordinarie i skolstyrelsen, efter onsdagens sammanträde. Denna gången gällde det Klostergårdsskolan.

Miljöpartiet omintetgjorde ju också tanken att samla Komvux på Svaneskolan. Eftersom vi har lovat en samlingslösning får det bli på Vipeholm, vilket mp egentligen inte ville. Det är en dålig lösning men den bästa som står till buds nu. Det blir säkert dyrare också, kanske inte för kommunen men väl för skolan.

De startade för elva år sedan

Stor entusiasm för ett socialistiskt konsum

Det var i dagarna för elva år sedan, i december 1978, som kooperativet Seger startade. I ett 10-punktersprogram slog man fast målsättningen för verksamheten.

Det var en grupp socialister i Malmö och Lund som tog initiativet och meningen var att bilda ett "socialistiskt konsum". Man valde namnet Seger därför att det var namnet på den första konsumentkooperationen som startade i Malmö.

Man ville förverkliga kooperationens gamla idéer och kritiserade Konsum för att skillnaden mellan dem och den privata handeln blivit minimal.

Man lovade pressade priser på livsmedel och andra dagligvaror. Man skulle hålla fasta priser och inte använda sig av specialerbjudanden. Man tänkte sig tom att ha återbäring och fördyrande reklam skulle man naturligtvis inte använda sig av. I stället skulle man ge konsumentupplysning påpekades i programmet.

Tidigt miljömedveten

Redan tidigt var man miljömedveten och skrev i programförklaringen att man ämnade bekämpa förpackningsraseriet och verka för användandet av returförpackningar. Denna del av kooperationens verksamhet har sedermera helt tagit över. Man har i Lund inriktat sig på giftfritt, alternativodlat, hälsokost, miljövänlig tvål och brevpapper och kuvert av återvunnet papper.

Barn av sin tid

Seger var ett barn av sin tid kan man säga. Det gick uppåt för Vpk Lund som erövrade närmare 14% av kommunalvalsrösterna ett år. Man hade sedan länge i Lund norra Europas största vänsterbokhandel; Bokcafé, och gav sedan några år ut

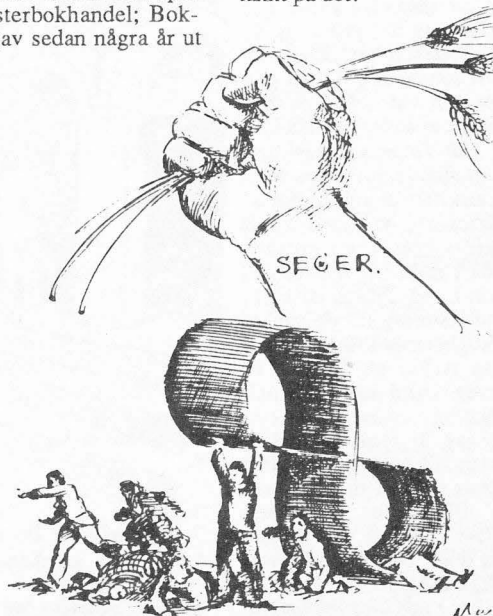
denna eminenta tidning (som då var "organ för Vpk och KU i Lund). Man startade en lokal forskarorganisation av Centrum för Marxistiska Studier. Vpk hade helt nyligen blivit befriat från resterna av de "moskvatrogna" kommunisterna runt tidningen Norrskensflamman, medlemsantalet steg raskt, kort sagt livet lekte för vänstern i Lund.

Annan bas

Det var några entusiaster, bl.a. vpk-aren Henry Malmberg, som drev fram bildandet av Seger. Det var av konsumentpolitiska skäl man tog initiativet. Det sas också rent ut att det var en politisk handling att handla i Seger.

Men man hade inte samma materiella bas som det ursprungliga Seger hade. Konsumentkooperationen bildades av arbetare för arbetare. Man ville komma från den förnedrande kredithandeln, "att handla på bok" och man ville själv bestämma över sortimentet och prissättningen. Det ursprungliga Seger bildades för att avhjälpa akut nöd hos stora delar av den arbetande befolkningen i Sverige och annorstädes.

Så är inte läget idag. Genom sin politiska och fackliga kamp har arbetarklassen kommit ur den materiella nöden. I takt med detta har kooperationen anpassat sig till kommersialismen och skillnaden mellan ICA och Konsum är idag färgen. För egendomligt nog är ICAs färg rött och Konsums blått, har ni tänkt på det?

En lokal lejoninna

Lunds Arbetarteater har i höst spelat "Lejoninnan från Lund", en pjäs om Hildur Sandberg, en av de mytiska gestalterna i Lunds och arbetarrörelsens historia. Pjäsen är produkten av ett flerårigt arbete inom gruppen. Gräv där du står, alltså – i ämnesval och arbetssätt är det en nästan övertydlig tillämpning av arbetarteaterns syften. Hur gick det då?

Feminist, socialist

Hildur Sandberg var en student-ska från Ängelholm som vid sekelskiftet läste medicin i Lund, en av de första kvinnorna som gjorde det. Hon var feminist, hon blev socialist, hon engagerade sig för folkbildning, sexualupplysning och icke-religiösa söndagsskolor för arbetarbarnen.

Hon fanns i Lund de första åren efter sekelskiftet, ett Lund där universitetet hade utsett kung Oskar II till hedersdoktor, och där biskop Billing tog det som sin uppgift att bekämpa fritänkari, arbetarrörelse och kvin-

noemancipation. Hildur Sandberg läste Ellen Key, förälskade sig i den fyra år yngre studiekamraten Adolf Björk och dolde inte förhållandet. Hon förföljdes av etablissemanget. Hon dog, 23 år gammal 1904. I ryktesfloran efteråt talades det om självmord, men någon klarhet om hur hon dog har inte stått att finna.

Helgonbild?

Det är ett tankvärt ämne och pjäsförfattarna har gripit sig an det med varsamhet. Man har byggt på Johannes Blidfors bok i ämnet och väl också på Kaj Björks nya bok om fadern Adolf. Här finns anspelningar på den radikala intelligentsian vid sekelskiftet: Bengt Lidforss, Knut Wicksell, här finns lokala miljöbilder från klassmötningarna i industri- och akademistaden Lund. Pjäsen tar klokt nog inte ställning till de exakta omständigheterna kring Hildurs död. Jag tycker att den ger en väl avvägd bild av tiden och människorna.

Vad jag är tveksam till är tendensen till helgonförklaring, som fanns redan i tidens eftermälen till Hildur Sandberg. Arbetarrörelsen har ofta beskrivit sina döda som nästan övermänskliga ljusgestalter. Jag satt som tioåring och läste biografier

över Thorsson och Sterky och Kata Dahlström. Det var ingen måtta på hur storslagna de var. Det är lätt att förstå varför det skrevs så, men nog har det varit en befrielse med senare års biografier över Branting och Per Albin och t om Palme, att få se dem som människor av kött och blod, med människors förtjänster och svagheter. På den punkten skulle jag velat ha sett en djärvare tolkning av Hildur. Det är lätt att motivera med en

Ellen Key.
Teckning av Albert Engström
i Strix 1904.

parallell: jag tänker på en och annan kvinna i studentrörelsen 68-72 som nog också skulle kunna beskrivas i helgontermer, men som förvisso också rymde komplikationer. Inte gjorde de dem mindre som agitatorer, folkledare, människor!

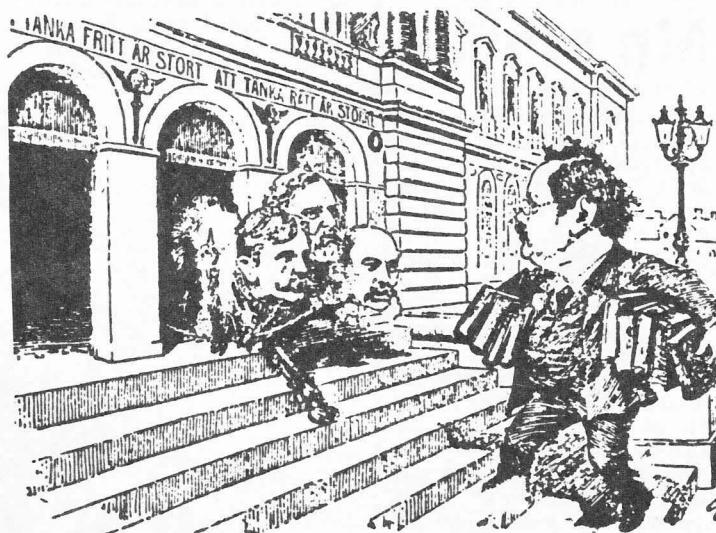
Arbetarteatern har spelat sin pjäs på många håll i höst: Stads-hallens garage, Kulturmejeriet, Folkets Hus och nu till sist i lördags, i stadsbibliotekets hör-sal. Dekoren: några gråa skär-mar, några svarta lådor. Lite spartanskt i överkant kanske: en palm i en kruka eller en oskari-ansk plyschfåtölj skulle väl kunna ha platsat?

Regissören Gerdur Gunnars-dottir, också delansvarig för manuskriptet, har lyckats med ensemblen i många avseenden. Dialogerna lät bra och några scener var utomordentliga: det fanns en fin värme och lätthet över studentkorna som träffas och dricker ett glas vin, och förstamajscenen hade hetta och engagemang. Ensemblen som helhet hade tagit ett stort steg framåt sen den uppsättning jag såg senast (Agneta Pleijels "Lycko-Lisa"). Ylva Härdig, också här i titelrollen, är vis-serligen fortfarande i en klass för sig, men nu är här flera andra som gör övertygande insatser: man kan särskilt nämna Jörgen Johansson och Anna Grönbladh. Jag såg också föreställningen för en dryg månad sen på med-borgerhuset i Genarp (de social-demokratiska föreningarna i östra kommunalerna stod för arrangörskapet) och det var slä-ende hur mycket mer tempo och helhet och naturlighet som fanns nu.

Lunds Arbetarteater är att gratulera till sin satsning på det här projektet. Receptet fungerar alltså: förankra dig lokalt, försök att säga något du själv tror på, lita till egna krafter. Nog är resultatet av sånt arbete intres-santare att se än säsongens halv-succé från Riksteatern?

Sten Henriksson

WICKSELL VID UNIVERSITETETS PORTAR

Cerberus: Du som här vill inträda, låt hoppet fara, ty vet, att tänka fritt är stort, men tänka rätt är större.

Teckning av Edvard Forsström i Söndags-Nisse 1896.

Tusen gubbår

Mycket talar för att 90-talet blir kvinnornas decennium. Marken är sedan länge beredd på det ideologiska planet och nu ser det ut som om de manliga makt-strukturerna håller på att försva-gas i och med att drömmen om ett alleuropeiskt hus ersätter kalla krigets taggtrådar. På hemmaplan blir omsorgs- och vårdfrågor allt viktigare medan männen i framtiden kanske inte kan få lika dyra krigsmaskiner att leka med.

Dessa allmänna tankar slog oss när vi från Växjö fick ett brev från vpk-politikern Carin Högstedt som varit med om att utarbeta ett jämställdhetsprogram för Växjö kommun. Kanske något för Lund, undrar hon för-synt.

Jovisst skulle det även i Lund behövas ett organiserat jäm-ställdhetsarbete inför 90-talet. Växjös plan är tämligen kort-fattad men i gengäld konkret. Den ska inte kunna stoppas undan i en skrivbordslåda. Så här skriver man:

"Varje förvaltning skall årligen upprätta jämställdhetsplan med konkreta mål. Planen ska arbetas in i den årliga budgeten och verksamhetsplanen. En jämställdhetsombudsman skall utses på varje förvaltnings- och arbetsplats som bevakar planen och dess genomförande. För-valtningscheferna skall vara huvudansvariga."

Den 26 oktober antog full-mäktige planen. Carin skriver också om en utställning "Kvinna i Växjö genom 650 år" som ska framställas till jubileet 1992. Det för förstås tankarna till Lunds jubileum nästa år. Kommer kvinnornas roll i Lunds historia att komma till synes eller blir det den vanliga gubbahegemonin, som är så tydlig i de böcker som hittills givits ut om Lunds historia från Knut den Store till Jan Mårtensson?

Vi tycker att kommunen all-varligt borde överväga att sätta igång ett projekt liknande det i Växjö.

Kitten Anderberg
Finn Hagberg

Vad betyder Lund för järnvägen? Eller järnvägen för Lund?

Lunds roll som järnvägsknut är numera reducerad till en bifurkation, dvs en enda förgrening av järnvägarna till Örtofta och till Kävlinge. Annat var det förr, med Bjerredsbanan, Harlösbanan och Trelleborgsjärnvägen.

Men annat kan det bli. Lund växer i betydelse, och kanske också i verkligheten. Pågatan får snart inte plats på spåren för allt gods som ska fram, trots alla långtradare. Ett tredje spår mellan Lund och Arlov har vpk krävt sen 70-talet, och det har nu andra partier börjat inse vikten av. Frågan är bara var det ska gå. Vid armaturfabriken lär det inte gå att klämma in ett spår till. Socialdemokraternas förslag att gräva ner järnvägen blir nog lite dyrt... Det största hotet är om SJ flyttar hela järnvägen till ett nytt läge väster om Lund (Värpinge?), och liksom i Ängelholm eller Laholm tänker sig att folk ska ta bilen dit och sen taget. Då dör Lund som järnvägsstad. -Stationens centrala läge är ju en av Lunds största tillgångar!

Hittills har man väl tänkt sig ett tredje spår utefter stambanan. Men den regionala sambanden kräver bättre förbindelser med Staffanstorp. Det räcker inte med bara en spårväg till Dalby. Dalbyborna pendlar minst lika mycket mot Malmö, för att inte tala om Veberöds- och Genarpsborna. Därför kan de fem kilometrarna som fattas till Staffanstorp vara en bra satsning. Med en spårväg norr om staden till Dalby och en söderut till Staffanstorp blir persontrafiken på det sättet rätt bra.

Nu är det inte bara persontransporterna som måste fram. Som jag nämnt ökar godset, samtidigt som det blir allt farligare. Åtminstone inser man farligheten mer idag. Räddningsnämnderna vill inte att farligt gods passerar staden, och det är väl vettigt. Men var ska det då ta vägen?

Det finns ett spår mellan Arlov och Kävlinge, som bara används för gods. Det är Lomma-banan, som förr trafikeras av persontåg mellan Malmö, Lomma, Flädie och Furulund. Med en slalomsväng till Teckomatorp och med backning till Eslöv går det att komma förbi Lund med det farliga godset. Fortfarande är Eslöv hotat av detta gods. Likväl diskuteras idag en ny gammal sträckning mellan Kävlinge och Örtofta över Lilla Harrie. Då blir Örtofta åter en

järnvägsknut, och skulle få ökad betydelse som pendlingsort till Lund, om det hade gällt persontrafik.

Motsättningarna mellan godståg och persontåg verkar konstlad, och borde nog motarbetas idag. Bygg därför hellre bostäder där det finns spår, istället för att godsspåren ska söka sig ny vilna vägar på landet. Hellre bör SJ satsa på säkerheten vid trånga passager genom städerna.

SSK i Norden

En som tänkt i vidare banor är SSK:s kanslichef Philip Moding. Han har redan börjat fundera på vad de politiska förändringarna i Östeuropa betyder för Nordens järnvägstransporter. Precis som ÖB, som hade en ny strategi för landets försvar redan ett par veckor efter berlinmurens fall.

Philip Moding anar en framtid för den gamla klassiska färjeleden Trelleborg-Sassnitz, till följd av ökade ost-västliga transporter i norra Tyskland. Han ser därför redan ett dubbelspår mellan Malmö och Trelleborg. Det kan bli en bra finansiering för en fortsatt pågatågsutbyggnad mot Oxie och Ystad. Men för godstransporternas del ser han omvägen via Danmark som allt mer ointressant och dyr. Danlink har fortfarande överkapacitet, och med Storebältstunneln blir omvägen över Jylland än längre. Och järnvägen genom Slesvig-Holstein är inte ens elektrifierad! För SJ är det inget alternativ. SJ satsar nu på allvar på nya färjor mellan Malmö eller Trelleborg och Sassnitz. För godsets skull behövs inte ens fasta förbindelser över Öresund.

Och det är ju synd, för då kan man inte åka pågatåg till Köpenhamn under Sundet. Fast det kanske många som jublar - tills bilaffian får som dom vill och bygger en bro!

Inom kort kommer SJ med sina förslag och senare beslut. Nästan alla SSK-kommuner kommer att beröras. Någon får tåg färjehamnen, några får nya spår och ökande transittrafik. I bästa fall kan kommunerna hinna få in de nya spåren i sina översiktsplaner som ska vara klara till första juli.

Thomas Schlyter

Laboratoriegatan

Agneta bor vid Laboratoriegatan och har, tillsammans med grannarna, länge agerat mot bilarna som köar där på väg till Domus parkering. I lördags, en vacker dag med inversion som fick avgaserna att angränsa kvar vid marknivån och stan att lukta apa redan tidigt på förmiddagen, fick hon sällskap av VBs utsände.

Domus parkering är central, billig och populär. Där blir snabbt fullt och då tänds skyltar om detta på angränsande gator. Det systemet vill bl a gatuchefen Nordqvist i sin vishet utvidga till att gälla hela stadskärnan. Ett stycke ner i Laboratoriegatan finns en stopplinje och två stora tavlor som uppmanar bilisterna att när skyltarna förkunnar FULLT stanna där och slå av motorn. Det senare bryter många mot. Agneta går då fram, knackar på rutan och påminner om bestämmelsen. De flesta slår av men inte alla.

Men så slocknar FULLT-skylden, motorerna startas och bilköen avancerar. Ofta hinner den inte fram till P-infarten förrän skylten åter tänds. En bil som väntat ända uppe vid bommen har nämligen kört in och tagit sista platsen. Bilkön på gatan stannar i nytt läge, men nu behåller man motorn på för det lutar uppför och man är angelägen att kunna starta snabbt så att ingen smiter före. I denna del av gatan står husen tätt och luften blir tjock.

Agneta och grannarna har i årtal stött på Domus ("vi vill inte störa våra kunder"), polisen ("vi har viktigare saker att syssla med") och gatukontoret ("våra undersökningar visar att mycket få bilister bryter mot förbuden"). På en minut konstaterar man att det senare inte är sant. Därför har Agneta

övergått till sin mjuka direktmetod: talar med de köande, påminner om tomkör.

Det var både lärorikt och roande att göra henne sällskap. Dialogsituation är ett vanligt begrepp inom den moderna, språkligt inriktade filosofin, och det uppstod många sådana situationer vid köerna. Dialogerna präglades ofta av en frisk ton - ja, det utväxlades en hel del raka budskap.

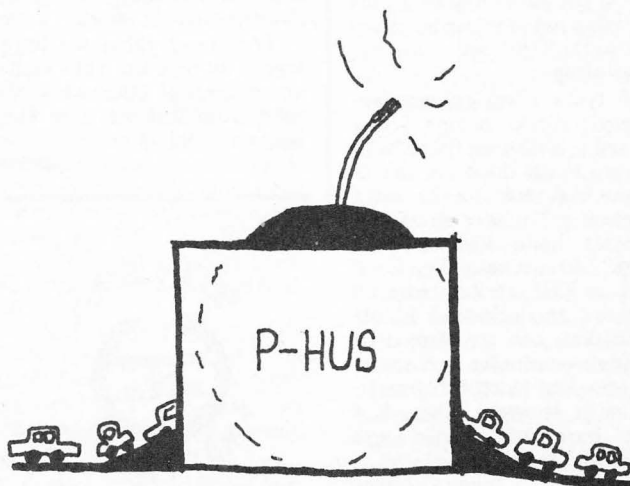
Inte så få bilister bondnekade till att ha sett förbudstexterna, andra var allmänt motspänstiga. Men det fanns enkla icke-verbala motmedel, som att i förbigående gripa tag i en vindrutetorkare under samtalet. Trots att inget mer skedde uppfattade bilisten gesten som ett förtäckt hot att bryta av torkaren och blev alldeles spak.

Men det är fullbelagt och köer på Laboratoriegatan mest varje eftermiddag och de boende kan bara göra punktinsatser. Därför skulle det behövas tekniska, administrativa och politiska insatser som förhindrade de ständiga lagöverträdelserna. Trots att missförhållandet är känt sen länge och det är nu politisk majoritet i kommunen, med bl a en vpk-are som förste vice ordförande i den ansvariga nämnden, har det inte hänt något, säger Agneta.

F ö äger Agneta själv en bil som står på Olshögsvägen och som hon nästan varje dag kör med till jobbet på Norra Fä-

laden. Därmed måste hon betecknas som en hycklare som vill ha rent på den egna gatan men inte tar konsekvenserna i de något större sammanhangen. Fast hon har dåligt samvete, erkänner hon.

Gr

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet.

NY ADRESS.....

Kommunisterna till makten på kåren?

Kommunistiska högskoleförbundet (KHF) som har varit borta från studentpolitiken i Lund under ett antal år, tycks göra en imponerande comeback. Kulturradikalerna förlorade 5 av sina 23 mandat från förra årets val till just KHF. Socialdemokraterna (KPS/SSK) behöll sina 5 mandat. Vänstern kan väl sägas ha förlorat 2 mandat i deputerade i och med att gröna studenterna åkte ut. Däremot ryckte Verksamhetspartiet in med 8 mandat. Verksamhetspartiet är i ordets rätta bemärkelse opolitiskt. Deras främsta intresse berör AF, eller snarare ett aktiverat AF, och de kommer troligen att lägga ner sina röster i deputerade vid regeringsvalet.

Vänsterregering

Allt lutar nu åt att vi får en vänsterregering bestående av Kulturradikalerna och kommunisterna. Socialdemokraterna ställer sig utanför regeringsbildningen. Orsaken lär vara att de ställer krav på någon av ordförandeposterna. Resultatet blir därmed en minoritetsregering med passiv uppbackning av socialdemokraterna i deputerade.

Frågan är om KHF ska ta på sig några politiskt tillsatta poster på kåren, t ex socialombudsmannatjänsten eller generalsekreterarposten. Med tanke på KHF:s ringa rutin vore det kanske naturligt, att man avstod detta till fördel för kulturradikalerna eller kanske socialdemokraterna (och att KPS härigenom möjligen kunde lockas in i regeringen). Däremot är det väl helt klart att det blir fråga om ordförandeposter i utskott för KHF:s del.

I hetluften

KHF tycks alltså sammanfattningsvis direkt hamna i den politiska hetluften på kåren. Frågan är väl dock om det är någon önskvärd sats. En mera blygsam roll under det första läroåret hade kanske varit bättre? Men det väsentliga är väl ändå att KHF nu kan bidra till en vänstermajoritet på Lunds studentkår, och att därmed de utbildningspolitiska och sociala frågorna kan få ett lyft framåt. För detta enträgna arbete kan man bara önska den nya regeringen lycka till.

Jonas Olofsson

Motionslopp under de stora helgerna

Nordborna är ett dystert släkte som sällan unnar sig något roligt utan att först utfört ett tungt dagsverke. Inte smakar julskinkan gott på eftermiddagen om man dåsat på soffan under förmiddagen!

Vpk IF har en lösning på dilemma, för på julafton erbjuder organisationen ett prisfritt motionslopp på sträckan Eslöv - Lund (ca 20 km). Då går det traditionella Wilhelm Ekelundloppet av stapeln. Samling vid soluppgången på Lunds järnvägsstation. Avfärd i löputrustning med pågatåg kl 8.50.

I år kommer även en Halv Ekelund att småspringas från Örtofta station under ledning av Finn Hagberg, som i år känner sig otränad. Tidigare har denna sträcka bara sprungits av Peter Siesjö, som missade ordinarie tåget 1987.

Som vanligt avslutas loppet vid café Lundagårds dörr och de, som inte omedelbart måste hem för att lacka julklappar, kan gå upp till kollektivet "Glädjen", där det vankas saffransbullar, kaffe och saft.

Bugge-Wicksell

Även på nyårsafton springs det i vpk IF:s regi i ett lopp som tillägnats makarna Anna Bugge och Knut Wicksell, som bodde uppe på Linero. Starten går från domkyrkan kl 9, där som vindarna blåser som livligast. Man springer via Stora Råby till Linero sedan vidare tillbaka till domkyrkan. Sammanlagt rör det sig om en sträcka på ca 11 km. I samma kollektiv på Kyrkogatan 17, som ovan nämndes, brukar man traditionsenligt dricka lite mousserande vin efteråt.

För övrigt gäller för bägge loppet att man kan välja mellan att springa, gå eller cykla. Väl mött. Kontaktman: Finn Hagberg tel 12 90 98.

Sportred.

Länstyrelsen plankar in

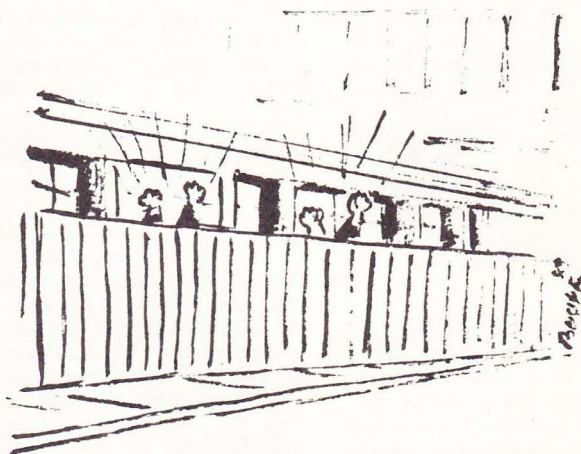
"Hur är miljötänkandet hos Länstyrelsen i Malmöhus län?" frågar man sig efter att ha tagit del av dess beslut om p-platserna utanför låghusen på Klostergården. Bakgrunden är att en enig Miljö- och hälso-skyddsnämnd beslutat klassa dessa p-platser, som låg 6 meter från husen, som sanitär olägenhet. P-platserna har också stängts.

Så går Länstyrelsens miljö-

avdelning in och upphäver beslutet! Dom vill också plankar in uteplatserna, vilket betyder att all utsikt försvinner.

Mot den bakgrunden är det inte så konstigt att byalaget i sin namninsamling bl a kräver att tillsynen av ÅRs utsläpp ska överföras från Länstyrelsen till kommunens Miljö- och hälso-skyddsnämnd.

Göte Bergström

Notis från Vpk Lunds kassör

Än finns det kongresslotter att köpa. De kostar 10 kr st och du kan vinna premieobligationer, resor, presentkort på Konsum, cyklar etc.

Du kan beställa lotter via Vpk Lunds postgiro 71 00 93 - 6, eller köpa på Vpk:s exp, Bredgatan 28 Tel. 13 82 13.

Medlemmar i Vpk Lund, som ännu ej betalt sin medlemsavgift uppmanas göra detta omgående. Avgiften är 180:- eller 105:- om man saknar inkomst. Samma postgiro som ovan.

Efterlysning

Omkring den 1 dec betalades anonymt i 180:- till Vpk Lunds postgiro. Förmodligen en medlemsavgift. Har du betalat men inte fått dina kontingentmärken, ring undertecknad. Samma sak hände den 5 dec. men då var det halva summan 90:-

Monica Bondeson
kassör Vpk Lund Tel. 11 34 33

MÖTE MÖTE MÖTE MÖTE MÖTE

VPK IF. Lö 16.12 kl 15-17 träning på Lerbäcksskolan.

VANDRINGSSEKTIONEN. Lö 16.12 kl 9.08 avfärd från SJ busstation. Ett par resplatser återstår. Sistaminutenanmälan till Gunnar Sandin, tel 135899.

HANNAS FLÅKT. Sö 17.12 kl 17.30 rep på Palaestra. Glögg!

RODA KAPELLET. Sö 17.12 kl 18.45 rep på Kapellsalen. Träning av nyårsprogrammet, spelordning 39, 218, 210, 110, 143, 73, 222 (Eislers Intermezzo), 208, 100, 194, 166, 134, 136, 184, 120, 158, 170, 132, 131 och 119. Anmälan till nyårsfesten, ta gärna med pengar, ring annars Catta, tel 150870.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist, Gunnar Sandin och Lars Svensson, med bistånd av ytterligare några entusiaster.

Kontaktredaktör för nästa nummer (som utkommer den 12 januari) Gunnar Sandin, tel 135899.